

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dynd-Kongens Datter

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098737727008/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

vaskede sig i Kildens Væld, og undrende saae paa sine fine, hvide Hænder, gjorde hun atter Korsets Tegn i Luften, mellem sig og den Døde, da bævede hendes Læber, da rørte sig hendes Tunge og det Navn, hun oftest paa Ridtet gennem Skoven 5 havde hørt udsjunget og udtalt, blev lydeligt fra hendes Mund, hun sagde det: »Jesus Christ!«

Da faldt Paddeshammen, hun var den unge Døilighed; – dog Hovedet bøiede sig træt, Lemmerne trængte til Hvile, – hun sov.

10 Men Sønnen var kun kort; ved Midnat blev hun vækket; foran hende stod den døde Hest, saa straalende, fuld af Liv, det lyste ud af Øinene og ud af den saarede Hals; tæt ved den viste sig den dræbte, christne Præst; »skjønnere end Baldur!« vilde *Vikingefruen* have sagt, og dog kom han som i Ildsluer.

15 Der var en Alvor i de store, milde Øine, en Retfærdighedens Dom, et saa gjennemtrængende Blik, at det lyste ligesom ind i Hjertets Kroge hos den Prøvede. Liden *Helga* sittede derved, og hendes Hukommelse vaktet med en Kraft som paa Dom-
[34] mens Dag. Alt hvad Godt der var ydet hende, hvert kjærligt
20 Ord der var sagt hende, blev ligesom levende gjort; hun forstod, at det var Kjærligheden, der havde holdt hende oppe her i Prøvelsens Dage, i hvilke Afkom af Sjæl og Dynd gjærer og stræber; hun erkjendte, at hun kun havde fulgt Stemningernes Tilskyndelser, og selv Intet gjort for sig; Alt var blevet givet
25 hende, Alt var ligesom blevet ledet; hun bøiede sig ringe, ydmyg, skamfuld for Den, der maatte kunde læse hver Fødd i Hjertet; og i dette Øieblik fornåm han som et Lynblink af Luttreisens Flamme, den hellige Aands Lue.

»Du Dyndets Datter!« sagde den christne Præst: »Af Dynd, 30 af Jord est Du kommen, – af Jord skal Du igjen opstaae! Solstraaalen i Dig gaar legemsbevidst tilbage til sit Ophav, Straalen ikke fra Sol-Legemet, men Straalen fra Gud! Ingen Sjæl skal fortabes, men langt er det Timelige, der er Livsens Flugt i det Evide. – Jeg kommer fra de Dødes Land; ogsaa Du skal

5 udsjunget] udsjunge r, udsjunget A-C, udsunget D. 15–34 Der var . . . det Evide] *Indføjet i k på ensidigt beskrevet høit ark med spor af fortsat tekst i den beklippede underkant. Forstudium til passagens midterdel (81–88 holdt hende . . . Aands Lue) benyttet på bagsiden til overkøbning i k (51, 24 ff); blæk på hvidt papir. Forstudium til resten (Du Dyndets . . . det Evide) benyttet analogt i k (78, 28 ff); blyant (h) på ikke fuldt udnyttet hvidt papir. Da hele passagen som nævnt er en tilføjet til k, ikke en omredaktion, kan de nævnte brudstykker ikke uden videre stilles på linie med l eller med det i n. t. 77, 4 nævnte fragment med blyant på blåt papir. 32 men] nei bkr.*